

PELICAN VOICE

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2 ΕΥΡΩ

(όλα τα έσοδα θα διατεθούν στον σύλλογο ΦΛΟΓΑ)

pelicanvoice@gmail.com

3 Μαΐου 2018- ΦΥΛΛΟ 10

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ
ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΥΚΟΝΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Κάτι τρέχει με τη Μαίρη!

Σελ 6-7

Εθνική Κορασίδων

Σελ 8-9

φλόγα

Travel Guide

Ταξιδεύουμε στο βουνό των
κενταύρων

Σελ 4

Σύλλογος γονιών
παιδιών με
νεοπλασματική
ασθένεια

Σελ 2

Διαβάστε Επίσης:

Αφιέρωμα

Περιβάλλον

«Cine Pelican»

Ευρυπίδεια 2018

Απόψεις

Steven Hawking

Ευαισθητοποιήσου!

Η ταινία του μήνα

Στη μνήμη του δασκάλου
μας! Άλλη μια επιτυχημένη
διοργάνωση!

Οι μαθητές μας
εκφράζουν τις σκέψεις
τους

Σελ 11

Σελ 11

Σελ 12

Σελ 3

Σελ 5, 9, 10

Αρθρογράφοι Τεύχους

Γκούντα Ιουστίνα

A' Γυμνασίου

Γκούντα Φιλοπατήρ

B' Γυμνασίου

Δακτυλίδη Ελευθερία

A' Γυμνασίου

Δήμα Άννα

A' Λυκείου

Διαμάντης Δημήτρης

A' Γυμνασίου

Κουκά Νικόλ

A' Γυμνασίου

Κουτσούκος Ιάκωβος

A' Γυμνασίου

Λαζάρου Γωγώ

A' Γυμνασίου

Μούρτου Λουκία

A' Γυμνασίου

Νταφούλης Ορέστης

A' Γυμνασίου

Ταράνης Χρήστος

B' Γυμνασίου

Ειδικοί Συνεργάτες

Αργουδέλη Ζαχαρούλα

Φιλολόγος

Παραπονιάρη Ευτυχία

Μαθηματικός

Πατουλιώτης Γιώργος

Φυσικός

Κάθε χρόνο, ένα φύλλο της σχολικής μας εφημερίδας πωλείται έναντι ενός συμβολικού αντιτίμου. Στόχος μας, τα έσοδα να διατεθούν για φιλανθρωπικό σκοπό. Τα έσοδα λοιπόν από την πώληση του συγκεκριμένου φύλλου θα διατεθούν αποκλειστικά για τους σκοπούς του πανελληνίου συλλόγου « Φλόγα».

Η Φλόγα ιδρύθηκε το 1982 από γονείς παιδιών με καρκίνο και μέχρι σήμερα αγκαλιάζει χιλιάδες ελληνικές οικογένειες, καθώς διαθέτει γραφεία και εκπροσώπους στις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας. Οι άνθρωποι της «Φλόγας» συμπαραστέκονται σε οικογένειες που το έχουν ανάγκη και αγωνίζονται για την καλύτερη ιατρική και ψυχική περίθαλψη των παιδιών που νοσούν από καρκίνο, καθώς και για την ένταξή τους στην κοινωνία.

«Είμαστε δίπλα στις οικογένειες, μοιραζόμαστε τους φόβους και τις αγωνίες τους και στηρίζουμε με κάθε τρόπο τον αγώνα τους»

«Φλόγα καίει και θα καίει όσο υπάρχουν παιδιά που το έχουν ανάγκη και όσο έχουμε κοντά μας όλους εσάς.»

Η Φλόγα θα συνεχίσει τις δράσεις

- όσο ο καρκίνος σκοτώνει παιδιά τα οποία νοσούν
- όσο ο καρκίνος θεωρείται επάρατος
- όσο η πόλιτεια δεν αντεπεξέρχεται ικανοποιητικά στις υποχρεώσεις της.

Στα πλαίσια της φροντίδας των παιδιών η «Φλόγα» απασχολεί ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς.Οι κοινωνικοί λειτουργοί καθοδηγούν και συμβουλεύουν τις οικογένειες σε σχέση με θεσμικά ζητήματα,τα δικαιώματα και τα προνόμια των παιδιών.Επιπλέον, έχουν τη δυνατότητα να τις καθοδηγούν με τις συναλλαγές τους με δημόσιες υπηρεσίες και φορείς.

Φυσικά οι ψυχολόγοι της «φλόγας» είναι διαθέσιμοι κάθε φορά που κάποια οικογένεια τους χρειάζεται.Είναι δίπλα τους σε όλη τη διαδικασία και τις στηρίζουν ,εξομαλύνουν σχέσεις και συμπεριφορές και αντιμετωπίζουν ενωμένοι τις καθημερινές αναπάντεχες προκλήσεις της νόσου και της θεραπείας.Η παρέμβαση είναι απόλυτα εξατομικευμένη και προσαρμοσμένη στις ανάγκες του κάθε παιδιού και σίγουρα συμβαδίζει με τις απαιτήσεις,το μέτρο και τις ανάγκες κάθε οικογένειας.

Ψυχολόγοι ,κοινωνικοί λειτουργοί και άλλες ειδικότητες συνεργάζονται απολύτως αρμονικά για την κατάλληλη φροντίδα κάθε παιδιού κατά τη διάρκεια αυτής της περιπέτειας.

ΕΥΡΙΠΙΔΕΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ 2018

Νικόλ Κουκά

Η “δική μας” ΜΑΝΤΩ!

Μπορεί να μην τον γνώρισα ποτέ μου, όμως μόνο και μόνο από τα λόγια των φίλων και καθηγητών μου, όταν το όνομά του αναφέρεται τυχαία στις συζητήσεις μας, με κάνει να πιστεύω ότι ήταν ένας πολύ αξιόλογος και ευδιάθετος άνθρωπος. Προς τιμήν λοιπόν του δάσκαλου Ευριπίδη Σκλιβανίτη πραγματοποιήθηκε με επιτυχία για 3η συνεχόμενη χρονιά η Ευριπίδεια Διαδρομή. Ο αγώνας δρόμου ήταν δική του αρχική ιδέα, που δεν πρόλαβε να υλοποιήσει.

Έτσι, την Κυριακή 18 Μαρτίου στην χώρα της Μυκόνου μικροί και μεγάλοι,

είτε εθελοντές είτε δρομείς, τρέξαμε στον αγώνα για να τον τιμήσουμε. Ήρθαν αθλητές από τα Γιάννενα και την Τήνο για να τρέξουν μαζί μας!

Οι αγώνες είχαν συμβολική οικονομική συμμετοχή, προκειμένου τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν να γίνουν δωρεά για να αγοραστεί ένας νέος απινιδωτής που θα μπει σε ένα κομβικό σημείο στη Χώρα.

Τα αποτελέσματα των αγώνων είναι τα εξής:

10 χιλιόμετρα :

Άντρες :

1. BLENDAR KURTI 41:06.144
2. ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ 42:36.220
3. ΕΛΒΙΝ ΤΣΙΛΙΜΠΑΣ 42:43.994

Γυναίκες :

1. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΥΣΑΘΑΝΑ 1:04:14.100

5 χιλιόμετρα :

Άντρες :

1. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΠΟΥΛΟΣ 20:13.160
2. ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ ΚΑΛΟΥΙΑΝ 20:13.930
3. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΣΟΥΝΑΔΗΣ 20:56.830

Γυναίκες :

1. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΤΑΛΑΜΑΓΚΑ 26:02.850
2. ΜΑΡΚΕΛΑ ΔΡΟΣΟΥ 26:21.834
3. ΙΩΑΝΝΑ ΣΚΑΛΤΣΟ 27:44.594

5 χιλιόμετρα σκυταλοδρομία :

1. ΒΛΑΧΟΣ, ΑΝΤΩΝΗΣ, ΝΤΑΛΑΜΑΓΚΑ 21:41.607
2. ΚΟΥΚΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ, ΜΑΤΖΑΡΗΣ 22:13.514

Ξεχωριστή στιγμή για το σχολείο μας αποτέλεσε η παραλαβή της στολής της Μαντώ.

Ο πρόεδρος του Δημοτικού συμβουλίου του Δήμου Μυκόνου κος Μιλτιάδης Ατζαμόγλου προχώρησε σε μια άκρως ευγενική χειρονομία. Χρηματοδότησε την κατασκευή της στολής της Μαντώ με αποδέκτη αυτής της δωρεάς, το σχολείο μας.

Τον ευχαριστούμε θερμά και του ευχόμαστε ευδωση στις προσπάθειές του.

Εμείς θα είμαστε περήφανοι και η στολή της Μαντώ θα τιμά την ιστορική μνήμη σε κάθε περίπτωση που συμμετέχει το σχολείο μας.

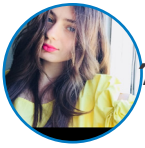
Η παραλαβή της δωρεάς έγινε στο Γρυπάρειο πολιτιστικό κέντρο, στα πλαίσια της γιορτής μας για την εθνική επέτειο από όπου και η φωτογραφία.

Να προσθέσουμε επίσης ότι στην εκδήλωση παρίστατο και η δημιουργός της στολής, κα Βουτσίνου Μαργαρίτα, από τη Σύρο.

Ευχαριστούμε και πάλι.

Αννα Δήμα

Στις 20-24 Απριλίου πραγματοποιήθηκε η εκδρομή μας με προορισμό τον Βόλο, το Πηλίο και την Σκιάθο. Πριν φθάσουμε εκεί που ήταν ο προορισμός μας, κάναμε μια στάση στις Θερμοπύλες και στο μνημείο - ανάμνηση της μάχης. Είχαμε την ευκαιρία να περιηγηθούμε στα χωριά του Πηλίου (Μακρυνίτσα, Μηλιές, Ζαγορά) μέρη γραφικά με πανέμορφη τοπία. Αργότερα επισκεφτήκαμε στην Ζαγορά το εργοστάσιο με μήλα της εταιρίας Ζαγορίν, όπου και μας έγινε ξενάγηση ώστε να δούμε όλη τη διαδικασία από τη συλλογή μέχρι και τη συσκευασία των προϊόντων.

Επισκεφτήκαμε επίσης το μουσείο “Τσαλαπάτα” στο Βόλο της Τράπεζας Πειραιώς. Πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα εργοστάσια πλινθοκεραμοποιίας. Οι βιομηχανικοί του χώρου έχουν αναστηλωθεί και αποτελούν σήμερα σπάνιο δείγμα διασωζόμενου βιομηχανικού συγκροτήματος στον ελληνικό χώρο. Κατά τη διάρκεια της ξενάγησής μας είχαμε την ευκαιρία να δούμε την παραγωγική διαδικασία βήμα προς βήμα (βαγονέτα, δεξαμενές αργίλου, τριβεία, πρέσες, κοπτήρες, ξηραντήρια, η επιβλητική κάμινος Hoffmann) καθώς και τα τελικά προϊόντα, τούβλα και κεραμίδια διαφόρων τύπων, μπαίνοντας κατά αυτό τον τρόπο έστω και για λίγο στην καθημερινή ζωή των εργατών που δούλευαν στο εργοστάσιο.

Δεν θα μπορούσε να λείπει μια μονοήμερη εκδρομή στη Σκιάθο, ένα νησί με πράσινο, παραλίες με καταγάλανα νερά. Εμείς εκτός από την βόλτα μας στην πόλη του νησιού επισκεφτήκαμε το σπίτι του σπουδαίου συγγραφέα Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Ξεναγηθήκαμε σε ένα κτίσμα του 1860 και είδαμε από κοντά πόσο λιτά και φτωχικά ζούσαν εκείνη τη περίοδο. Ήταν ένας συγκινητικός χώρος, τον οποίο ο καθένας πρέπει να επισκεφτεί.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί η πρωινή μας πεζοπορία στο μονοπάτι των Κενταύρων στο χωριό της Πορταριάς ... μια εικόνα μαγευτική ... με πράσινο και ρυάκια που αποτελούσε ένα συγκλονιστικό τοπίο!

ΚΟΛΛΗΤΕΣ ΜΕ ΖΑΧΑΡΗ !

Λουκία Μούρτου

Μεζηλεύει με πάθος. Δεν αντέχει στην ιδέα ότι έχω κι άλλους φίλους. Θέλει να ξέρει ότι είναι η μία, η ιδιαίτερη, η μοναδική. Τώρα ακούει υπομειδιώντας και δεν λέει τίποτα. Έτσι είναι. Η αγαπημένη μου φίλη είναι η πρώτη, η ιδιαίτερη, η μοναδική. Και το απολαμβάνει. Έχω την ευλογία να έχω μια τέτοια φίλη. Ξέρει τα πάντα για μένα αλλά δεν τα χρησιμοποιεί ποτέ για να με πληγώσει. Ξέρει να σιωπά όταν χρειάζεται, ξέρει να χαίρεται με τη χαρά μου και να με συνειάζει. Καταλαβαίνει από τη χροιά της φωνής μου πώς νιώθω. Δεν με κρίνει και δεν προσπαθεί να με αλλάξει. Ακούραστη και γενναιοδωρη διεκδικεί τη θέση της στη ζωή μου.

Είδαμε μια ταινία μαζί. Νομίζω ότι μας τάραξε και τις δύο η πορεία μιας παρέας που ορκιζόταν ότι θα είναι για πάντα μαζί – και το πώς στην πορεία

του χρόνου ο καθένας έζησε τη ζωή του, απομακρύνθηκε, αποξενώθηκε. Ήταν πικρό να βλέπουμε μια παρέα να γιορτάζει πιστεύοντας ότι σίγουρα θα αντέξουν στον χρόνο και επειδή στην πίκρα μέσα χρειαζόμαστε απελπιστικά ζάχαρη, βγαίνοντας από το σινεμά είπαμε κάτι του στυλ « Εντάξει αυτό ήταν ταινία ποτέ δε θα συμβεί σε μας. Ποτέ δεν θα απομακρυνθούμε». Και το πιστεύαμε. Όμως το σχολείο τελείωσε. Δεν θυμάμαι πια τι ακριβώς είχε συμβεί. Βρεθήκαμε τυχαία μετά από χρόνια σε ένα καφέ στο κέντρο της Αθήνας. Παραλίγο να μην μιλήσουμε. Καθόμουν με νέους φίλους. Στα μάτια μου έμοιαζε πλέον μια

παλιά συμμαθήτριά. Δεν καιγόμασταν να κάνουμε παρέα. Φεύγοντας μου άφησε το τηλέφωνό της. Να, μας συνέβη κι εμάς αυτό που βλέπαμε στην ταινία, μου είπε. Κάτι σαν ηλεκτρικό ρεύμα με διαπέρασε. Μου ήρθαν στο νου τα χρόνια που ήμασταν κολλητές, που καθόμασταν στο ίδιο θρανίο και με είπε βόδι την ώρα του μαθήματος. Ήταν ο πιο αστείος άνθρωπος που είχα γνωρίσει. Με στήριξε σε απίστευτα ρεζιλευτικές στιγμές. Πήρα το χαρτάκι με τον αριθμό. Δυσανάγνωστο. Κωδικοποιημένο. Η γραμμική Β' σου. Για μυημένους, για λίγους, για φίλους.

Έχω κι άλλες φίλες, υπέροχες. Φίλες με σχέση στοργής, με σχέση εύθραυστη, ακόμη και φίλες με σχέσεις σκληρές, φίλες με σχέσεις εναλλασσόμενου θαυμασμού κι ανταγωνισμού. Φίλες με το είδος της φιλίας που περιέχει την ηθική υποχρέωση να ακολουθήσεις τον άλλο πιστά σε κάθε περιπέτεια. Φίλες από την εποχή της αθωότητας, φίλες από την παραζάλη της εφηβείας. Φίλες με πολλές από τις παραμέτρους του ευγενούς αυτού συναισθήματος. Θα τις φωνάξω όλες!!! Θα τους πω για τότε που μαθαίναμε να κολυμπάμε. Για τις φορές που γελούσαμε υστερικά στο δρόμο. Ότι σου αρέσουν τα τακτοποιημένα συρτάρια κι ότι περπατάς ξυπόλυτη στο σπίτι χειμώνα καλοκαίρι. Ότι φοβάσαι τα μικρόβια και πως δεν σου αρέσουν οι αποτυχίες. Αδύνατη, μακριά μαλλιά, και ωραία, όπως σε ήθελες.

Και ήρθε η στιγμή. Σηκώθηκες να φύγεις βηματίζοντας αργά. Όλα προετοίμαζαν το χωρισμό. Δεν θα σε ξαναδώ ποτέ. Προσπαθώ να βρω κάτι ευχάριστο να πω. Ας πω κάτι. Δεν έχω τίποτα να πω. Άχρηστη είμαι. Μισοσίγουρη καθυστερούσα, λαχάνιαζα. – Τότε συνήλθα. Έτρεξα να σε προλάβω και αυτή η διάρκεια μου έδινε μια απεριγράπτη χαρά. Κρυφογέλασα. Σε ξέρω καλύτερα και από τη μητέρα σου. Διψάμε η μία για την άλλη. Ήρθε η εποχή να τα (ξανά) πούμε. Έρχεσαι μέσα?

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Χρήστος Ταράνης

Ένας τίτλος... γεμάτος αλήθειες.

Δεν ξέρεις τι να κάνεις μαζί τους... εκεί που είναι χαρούμενες, θα αρχίσουν τη μουρμούρα. Από 'κει που θα είμαστε μαζί αγαπημένοι, κάτι κάνουν πάντα και τσακωνόμαστε. Αξίζει να σημειωθεί πως θα πρέπει να δοθεί μετάλλιο σε εμάς τα Ελληνόπουλα επειδή κάθε μέρα δεν τα βάζουμε με μια απλή μητέρα... αλλά με την ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΜΑΝΑ.

Αυτό σημαίνει πως εμείς οι Έλληνες έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα πολύ σπάνιο ον που εμφανίζεται μόνο στον ελλαδικό χώρο και είναι πολύ επικίνδυνο. Επιτίθεται με καθημερινά και σπαστικά τηλεφωνήματα κυρίως σε γιους, οι οποίοι αν δεν απαντήσουν, εκτός από το ότι θα φάνε το κράξιμο της ζωής τους, θα 'χουν πολλές πιθανότητες να τους ψάχνει μέχρι και η Interpol.

Για να τα βάλει κάποιος με την Ελληνίδα μάνα, θα πρέπει να φοράει ζακέτα και ρούχα μεγαλύτερα από τον ίδιο για να του κάνουν του χρόνου. Επίσης δεν πρέπει με τίποτα ένας γιος να της εμφανίσει μια γυναίκα, την οποία δε θα εγκρίνει για το παιδί της.

Μαίρη Συνατσάκη

Η Μαίρη Συνατσάκη είναι σίγουρα από τα πιο αγαπημένα πρόσωπα της νεολογίας. Νέα, όμορφη, καλλιεργημένη, με πολλά ενδιαφέροντα και ανεξάντλητες “ανησυχίες”, δημιουργική και επικοινωνιακή. Αυτά αρκούν για να την ξεχωρίσουν και να την κατατάξουν σε ένα από τα δημοφιλή πρόσωπα στα κοινωνικά δίκτυα, γεγονός που η Μαίρη “εκμεταλλεύεται” για να δείξει τις ευαισθησίες της και να κινητοποιήσει και τους followers της.

Δέχτηκε με χαρά να μας μιλήσει και να πλαισιώσει το φετινό “τεύχος αγάπης” για το σύλλογο “Φλόγα”.

- Σας αρέσει η επικοινωνία με τον κόσμο...Εκφράζεστε μέσα από blog και youtube. Νιώθατε από νωρίς την ανάγκη αυτή για επικοινωνία; Ίσως σαν μαθήτρια, μέσα από μια σχολική εφημερίδα, όπως αυτή;

Πάντα ήθελα να ασχοληθώ με κάτι τέτοιο! Μου άρεσε το γράψιμο (και το κάναμε και στο Χτυποκάρδια στο Μπέβερλι Χιλς!). Ωστόσο, δεν είχα ποτέ την ευκαιρία της συμμετοχής σε μια σχολική εφημερίδα, οπότε ξέσπασα όλη αυτή τη συγγραφική ενέργεια στα μπλόγκα τεύχη από το “Αγαπητό μου Ημερολόγιο”.

- Θυμάστε έντονα κάποιον καθηγητή σας;

Δε θα ξεχάσω το διευθυντή του Δημοτικού μου, τον κύριο Κατσίνο. Μας έκανε μόνο Μαθηματικά και Φυσική, αλλά εμένα προσωπικά με στιγμάτισε γιατί μας μιλούσε για πράγματα πολύ σημαντικότερα, όπως η οικολογία. Δυστυχώς έφυγε νωρίς, πράγμα που με στενοχώρησε ιδιαίτερα, αλλά ο τρόπος που με έκανε να δω τον κόσμο είναι κάτι που κουβαλάω πάντα μέσα μου.

- Σαν μαθήτρια, όταν σκεφτόσαστε τον επαγγελματικό σας προσανατολισμό, είχατε διαφορετικές σκέψεις από αυτές που προέκυψαν αργότερα;

Από την Πέμπτη Δημοτικού θυμάμαι τον εαυτό μου να λέει “Θέλω να γίνω ψυχολόγος”. Πιθανότατα πιο πριν να έλεγα ότι θέλω να γίνω μπαλαρίνα, ή κάτι τέτοιο, αλλά ανακάλυψα πολύ νωρίς

αυτή μου την επιθυμία. Όταν, στην πορεία, πέρασα στο τμήμα Ψυχολογίας και κατέκτησα αυτό μου το όνειρο, άρχισα να θέλω κι άλλα πράγματα κι έτσι προέκυψε το MAD και όλη η υπόλοιπη πορεία.

- Σας έχουμε δει να ενισχύετε δράσεις που έχουν εθελοντικό χαρακτήρα και κοινωνικό σκοπό, όπως η δωρεά μυελού των οστών, η ομάδα προσφοράς ΟΠΑΠ, πρόσφατα στην κατάργηση της πλαστικής σακούλας... Να θεωρήσουμε ότι πιστεύετε στην δοτικότητα των ανθρώπων; Έχουν γίνει βήματα στο κομμάτι του εθελοντισμού, από την δική σας σκοπιά;

Πιστεύω πολύ στην αλληλεγγύη. Αν ο καθένας μας έκανε κάτι ελάχιστο για το περιβάλλον, για παράδειγμα, θα είχαν αλλάξει σταδιακά πολλά πράγματα. Νιώθω ότι ζούμε σε μια εποχή (και σε μια χώρα) όπου ο εθελοντισμός, η αλληλοβοήθεια γενικώς, είναι η λύση σε πολλά προβλήματα. Ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων παλεύει για τα “αυτονόητα” και είναι, συχνά, τόσο εύκολο να βοηθήσει, κανείς, που είναι πραγματικά κρίμα να μην το κάνει!

- Αν μπορούσατε να ενισχύσετε περισσότερο απ’ ό,τι άλλες, μια εθελοντική δράση, ποια νομίζετε θα ήταν αυτή;

Χωρίς δεύτερη σκέψη θα ήθελα να

στηρίξω, ακόμη περισσότερο, τη δράση για τη δωρεά μυελού των οστών. Χρειάζεται μόνο λίγο σάλιο για να γίνεις υποψήφιος δότης και οι τράπεζες που έχουμε στην Ελλάδα είναι πολύ μικρές σε σύγκριση με την Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο. Μπορείς να το κάνεις από τα 18 έως και τα 45 σου και είναι κάτι που μπορεί, κυριολεκτικά, να σώσει ζωές.

- Πώς αντιμετωπίζετε τους «haters» ;

Είναι πολύ δύσκολο στην εποχή που ζούμε να αντιμετωπίσεις τους ανθρώπους που σκορπούν αβίαστα το θυμό και το “μίσος” τους προς κάθε κατεύθυνση. Κάνω μεγάλη προσπάθεια για να μην επηρεάζομαι, αλλά παραμένει δύσκολο ορισμένες φορές. Σε κάθε περίπτωση, προσπερνώ ή διαγράφω, πολλές φορές, τα προσβλητικά ή επιθετικά σχόλια, που δεν είναι ούτε στο ελάχιστο καλοπροαίρετα, προκειμένου να καταφέρω να είμαι εγώ ήσυχη μέσα μου. Όσο κι αν προσπάθησα να βρω λογική σε όλο αυτό το μίσος, δεν τα έχω καταφέρει.

- Είσατε το πλέον δημοφιλές άτομο στα social media. Από τι πιστεύετε ότι προήλθε αυτή η δημοτικότητα;

Σίγουρα βοήθησε πολύ το ότι ο κόσμος με ήξερε ήδη από την τηλεόραση, χωρίς να πιστεύω ότι κάτι τέτοιο αρκεί. Εγώ προσπαθώ να είμαι όσο πιο ειλικρινής και συνεπής γίνεται, ως προς αυτό που μοιράζομαι με τον κόσμο. Καταλαβαίνω ότι μια μερίδα ανθρώπων ταυτίζεται με τον τρόπο σκέψης μου και αυτό με χαροποιεί. Ωστόσο, όπως είναι λογικό, δεν αρέσω σε όλους (και υπάρχουν αρκετοί που φροντίζουν να μου το θυμίζουν καθημερινά)!

- Έχετε επισκεφθεί το νησί μας... Ποια είναι η γνώμη σας γι’ αυτό;

Το έχω επισκεφθεί και μάλιστα ήμουν εκεί το καλοκαίρι που μας πέρασε! Τι να πω, η ομορφιά του νησιού είναι αδιαμφισβήτητη! Μπορεί να μην είμαι άνθρωπος του “έξω” και της πολυκοσμίας, όμως ήμουν με πολύ καλούς μου φίλους και πέρασα καταπληκτικά!

Θέλουμε να σας γυρίσουμε πίσω στο χρόνο και να κάτσετε πάλι στο θρανίο ως μαθήτρια... με ένα ολιγόλεπτο τεστ.

Διατυπώστε συνοπτικά τις απαντήσεις σας.

Να χρησιμοποιηθεί μπλε στυλό!

ΤΑΞΗ:

ΟΝΟΜΑ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

ΟΛΙΓΟΛΕΠΤΗ ΓΡΑΠΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

1. Να συμπληρώσετε τα παρακάτω κενά ώστε να προκύψουν αληθείς προτάσεις:

α. Το πρώτο μου βήμα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ήταν ..στο MAD TV..... και ονομαζόταν .....Play room.....

β. Το αγαπημένο μου μέσο κοινωνικής δικτύωσης είναι .....το instagram.....

γ. Στο αυτοκίνητό μου αυτήν την περίοδο ακούω συνέχεια τα τραγούδια από την παράσταση Cats, στην οποία θα συμμετέχω από 24 Απριλίου, καθώς πρέπει να μάθω στίχους και λόγια!.....

δ. Μετά το ..2015 και την πρώτη μου συμμετοχή στη θεατρική παράσταση “Ax”.....άλλαξαν πολλά πράγματα στη ζωή μου.

ε. Πιστεύω πάρα πολύ στην/στον .....ενέργεια..... των ανθρώπων και με στεναχωρεί ο/η/ το.....πόσο αβίαστα εκφράζουν την κακία..... τους.

στ. Με συγκινεί ..η στήριξη των κοντινών μου ανθρώπων και η αγάπη του κόσμου.....

.2. Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις με Σ αν θεωρείτε ότι είναι σωστές και με Λ αν θεωρείτε ότι είναι λανθασμένες. Σε περίπτωση που αυτές είναι λανθασμένες, να σημειώσετε δίπλα τη σωστή απάντηση.

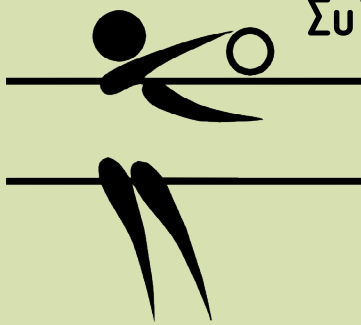
α. Το “maigrubo” προέκυψε επειδή στη Μαίρη Συνατσάκη αρέσει να τρομάζει τους άλλους. Λ

β. Η Μαίρη Συνατσάκη ζωγραφίζει και είναι καλή σε αυτό. Σ

γ. Ο Τίμος είναι ο έρωτας της ζωής της Μαίρης Συνατσάκη. Σ

δ. Η Μαίρη Συνατσάκη παρουσιάζει το madwalk τα τελευταία 4 χρόνια. Λ

Καλή επιτυχία!

Συζητούμε με την εθνική ομάδα κορασίδων!

**Ελευθερία Δακτυλίδη,
Λουκία Μούρτου**

Πριν λίγες μέρες ολοκληρώθηκε η πενταήμερη εκδρομή του σχολείου μας. Ομολογώ πως για ακόμα μια φορά ήμασταν πάρα πολύ τυχεροί αφού στο ξενοδοχείο μας στο πανέμορφο χωριό του Πηλίου Πορταριά συναντήσαμε την Εθνική ομάδα κορασίδων βόλεϊ και αμέσως σκεφτήκαμε ότι ήταν μια καλή ευκαιρία για να μάθουμε μερικά πράγματα για τις ίδιες αλλά και για τον αθλητισμό.

Η ομάδα αποτελούνταν από τις: Καρακάση Έλενα (Β' αρχηγός), Αλεξάνδρα Καραβοκύρη, Φαίη Μπακοδήμου, Ιωάννα Χαριτωνίδα, Μαρία Τσιτσιγιάννη, Ηρώ Χούντα, Χαρά Μαρινάκη, Μαριάννα Καλαποδά, Ανδρομάχη Τσιόγκα, Αριάδνη Καθαρίου, Σταματία Κυπαρίσση, Ευφροσύνη Αλεξάκου, Όλγα Πετρινόλη, Χριστίνα Κόττα, Δήμητρα Τζαρλή, Εύη Φλιάκου, Ελπινίκη Ζωιδού, Ζαμπάτη Όλγα και Τσελεπή Γεωργία.

Οι 19 κοπέλες είναι οι καλύτερες όλων των σωματείων της Ελλάδας που επιλέχθηκαν με προπονητή τον Νίκο Μπουτσουρή.

Συνέντευξη πήραμε από την αρχηγό Καρακάση Έλενα αλλά συχνά υπήρχαν παρεμβολές από όλη την ομάδα.

- Πως πήρατε την απόφαση να ξεκινήσετε βόλεϊ;

Έπαιζε η μητέρα μου βόλεϊ και με παρακίνησε να ασχοληθώ και εγώ. Αφού δοκίμασα και άλλα αθλήματα κατέληξα ότι το βόλεϊ είναι αυτό που μου ταιριάζει.

- Έχετε επιλέξει να ασχοληθείτε με τον μαζικό αθλητισμό, ποια η γνώμη σας για τα ατομικά αθλήματα;

Είναι τελείως διαφορετικά αθλήματα. Στα ατομικά αθλήματα είσαι εσύ και ο εαυτός σου ενώ στα ομαδικά πρέπει να συνεργάζεσαι και με άλλα άτομα με τους συμπαίκτες σου και κατά τη γνώμη μου είναι πολύ πιο δύσκολο να βρῖσκεσαι σε ένα ομαδικό άθλημα.

- Συνδυάζετε τον πρωταθλητισμό με το σχολείο. Πόσο δύσκολο το βρίσκετε;

Αυτό είναι το πιο δύσκολο. Είναι πολύ δύσκολο να κάνεις πρωταθλητισμό και να είσαι καλός στα μαθήματα. Πρέπει να κάνεις κάποιες θυσιές και να αφήσεις πράγματα πίσω που άλλα

παιδιά στην ηλικία σου έχουν αλλά πιστεύω ότι όποιος έχει στόχους μπορεί να το καταφέρει.

- Η δεύτερη θέση πόση διαφορά έχει με την πρώτη;

Όλοι θέλουμε να βγαίνουμε πρώτοι και προσπαθούμε για το καλύτερο αλλά όταν ξέρεις ότι ο αντίπαλος είναι καλύτερος και τα έχεις δώσει όλα, τότε είσαι ικανοποιημένος αλλά πάντα υπάρχει αυτό το κάτι παραπάνω που θες.

- Ποια η γνώμη σας για το doping;

Το doping στο ελληνικό βόλεϊ δεν υπάρχει, σίγουρα σε άλλες χώρες και σωματεία υπάρχει, αλλά γενικά είμαι πολύ κατά.

- Ποια είναι η σχέση σας με την ομάδα σας;

-Κοιτάζονται με νόημα και ξεσπάνε σε γέλια-Είμαστε πολύ δεμένες και αυτό φαίνεται και βγαίνει προς τα έξω. Πριν λίγο παίζαμε κρυφτό. Είμαστε μαζί περίπου τρία χρόνια αλλά και τα καινούρια κορίτσια που έχουν έρθει έχουν ενσωματωθεί πολύ γρήγορα. Γενικά υπάρχει πολύ καλό κλίμα μεταξύ μας.

- Ποια είναι η καλύτερή σας στιγμή και ποια η χειρότερη μέσα στον αγωνιστικό χώρο;

Η καλύτερη στιγμή δεν ξέρω αν έχει έρθει αλλά μια πολύ αγαπημένη ήταν τα Χριστούγεννα του 2017 που παίζαμε προκριματικούς αγώνες στην Κροατία και παίζαμε με έναν σχετικά καλό όμιλο. Έπρεπε να νικήσουμε με καθαρό σκορ και η άλλη ομάδα να χάσει με συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Κερδίσαμε την πρόκριση ενώ κανείς δεν το περίμενε και αποδείξαμε σε όλους και στους εαυτούς μας ότι μπορούμε να κάνουμε κάτι παραπάνω. Η χειρότερη ήταν την ίδια περίοδο σε ευρωπαϊκούς αγώνες στην Ολλανδία που δεν καταφέραμε να κερδίσουμε κανέναν αγώνα αλλά ήταν μια ωραία εμπειρία και σίγουρα μάθαμε από τα λάθη μας.

ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ: ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ;

Φιλοπατήρ Γκούντα

Προσοχή: Το άρθρο που ακολουθεί, δεν περιορίζεται στον ελλαδικό χώρο. Τα περισσότερα παραδείγματα που ακολουθούν (με εξαίρεση τις προσωπικές εμπειρίες βέβαια) προέρχονται από έρευνες του εξωτερικού και μπορεί να μην ισχύουν για την ελληνική νεολαία.

Χτυπάει το κουδούνι. Όλες οι τάξεις συνωστίζονται στους διαδρόμους για να εξέλθουν από το σχολικό κτήριο. Η δικιά μου τάξη μαζεύεται στο πίσω προαύλιο, και

Σύμφωνα με αγγλικές έρευνες, τα πιο δημοφιλή παιδιά είναι εκείνα που υπερσχύουν και τα οποία επιθυμούν να είναι όλα υπό τον έλεγχο τους. Επιπρόσθετα, δανείζονται τα πράγματα των φίλων τους χωρίς την άδειά τους και μπορεί ακόμη να καταφύγουν και σε απειλές. Αυτό σίγουρα δεν ακούγεται σαν ένας αγαπητός από όλους χαρακτήρας, παρ' όλα αυτά, είναι άτομα συνεργάσιμα και με εξαιρετικές συνήθως δεξιότητες ως προς την κοινωνικότητα. Αυτό τους κάνει πιο ελκυστικούς στους συμμαθητές τους, καθώς δημιουργούν μια χαρούμενη ατμόσφαιρα που μαγνητίζει τους φίλους τους. Αυτό μπορεί να ηγηρέσει και τις μελλοντικές επαγγελματικές τους κλίσεις, καθώς συνήθως ακολουθούν τις οικονομικές επιστήμες.

Από την άλλη πλευρά, αυστραλιανές έρευνες έδειξαν πως το περισσότερο ενδιαφέρον κεντρίζουν παιδιά με ενσυναίσθηση και ευπάθεια, δηλαδή έφηβοι που είναι αβροί και υπολογίζουν τα συναισθήματα των

Popular

αρχίζει να διασκεδάζει στις κούνιες. Εγώ, σαν πιο ήρεμο παιδί που ήμουν, κάθομαι σε ένα παγκάκι μαζί με τον παιδικό κολλητό μου φίλο, τον Μιχάλη. Συζητάμε τα νέα μας και τρώμε το κολατσιό μας. Ξαφνικά όμως, από το πουθενά, παρατηρώ ένα θέαμα, που μου πήρε πολύ καιρό να αντιληφθώ. Πάνω στις κούνιες, βρίσκεται ένας μικρός τύραννος, ο οποίος είναι περιτριγυρισμένος από παιδιά και που φωνάζει εντολές. Οι ηγετικές του τάσεις είναι ολοφάνερές και αποτελεί τον αρχηγό της παρέας του, η οποία απαρτίζεται από τουλάχιστον επτά παιδιά. Στην άλλη άκρη του προαυλίου κάθεται ένα παιδί μόνο του, με σκυφτό κεφάλι. Το απεγνωσμένο βλέμμα του είναι αναπόφευκτο. Η εφτάχρονη προσωπικότητά μου δεν είχε την ικανότητα να καταλάβει τι συνέβαινε.

Ακόμα, σε διάφορα σχολικά, τηλεοπτικά δράματα, ιδιαίτερα αμερικανικά, οι μαθητές παρουσιάζονται ως εξής: ο ψηλός, αθλητικός και δημοφιλής έφηβος, η αλαζόνα κοπέλα, που όμως είναι γεμάτη ανασφάλεια, το διαβαστερό παιδί κι ένας αξιαγάπητος χαρακτήρας. Υπάρχει έστω και μια μικρή δόση αλήθειας σε αυτά τα στερεότυπα; Ίσως, αλλά αυτό δεν είναι το ερώτημα που θα έπρεπε να μας απασχολεί. Η αληθινή απορία είναι το γιατί μερικά παιδιά προσελκύουν πολλούς, σε σχέση με κάποια άλλα.

συνανθρώπων τους. Πάντως, όλες οι έρευνες συμφωνούν πως μέχρι το Γυμνάσιο, όλοι οι έφηβοι έχουν βρει την παρέα ή τον τύπο της παρέας στην οποία ανήκουν. Τις πιο πολλές φορές η ομάδα αυτή, είτε είναι μεγάλη είτε μικρή, αλληλεπιδρά μεταξύ της με αλληλεγγύη και πιστότητα. Έτσι, αν και κάθε άτομο είναι δημοφιλές μόνο στην παρέα του, τα παιδιά καταλήγουν ευτυχισμένα. Αντίθετα, στην περίπτωση που ένα παιδί φέρεται με υπεροχή απέναντι σε όλους και είναι επιφανειακά πολύ δημοφιλές, συχνά αυτό περνάει κατάθλιψη ή δεν είναι ικανοποιημένο από την ποιότητα της ζωής του. Γενικά, προσπαθεί με την κοινωνικοποίηση του να ελαφρύνει τον συναισθηματικό του πόνο. Αυτό όμως δεν ισχύει πάντα, καθώς υπάρχουν άφθονοι έφηβοι που είναι και δημοφιλείς αλλά ζουν και μια υγιέστατη ζωή.

Εν κατακλείδι, η δημοφιλία είναι ένα φαινόμενο που έχει φέρει πολλούς ψυχολόγους σε διαμάχη. Πολλοί αντιπαρέχονται πως η δημοτικότητα κρύβει έναν άνθρωπο πικραμένο, ενώ άλλοι πως έχει έναν ενάρετο και ήλαρο χαρακτήρα από πίσω της. Όλοι όμως συμφωνούν πως περιβάλλεται από αρετές όπως είναι η αυτοπεποίθηση, η εμπιστοσύνη και ο οπτιμισμός.

- Η σχέση σας με το κοινό όταν αγωνίζεστε ποια είναι;

Σίγουρα είναι πολύ βοηθητικό να έχουμε το κοινό να μας υποστηρίζει. Στην εθνική ομάδα έχουμε παίξει κυρίως στο εξωτερικό και δεν έχουμε παρά μόνο κάποιους από τους γονείς μας στην κερκίδα αλλά τώρα στους αγώνες που γίνονται στην Ελλάδα είναι μεγάλο πλεονέκτημα να έχεις τον κόσμο μαζί σου και θα είναι ένας επιπλέον παίκτης για εμάς.

- Πόσο πιστεύετε ότι επηρεάζει την απόδοσή σας ο παράγοντας ψυχολογία;

Ειδικά στο γυναικείο βόλεϊ πάρα πολύ. Ακόμα και η καλύτερη ομάδα να είσαι αν δεν έχεις καλή μέρα είναι πολύ δύσκολο αλλά με κάθε τρόπο και με την βοήθεια των προπονητών μας αντιμετωπίζεται.

- Κάποιο μήνυμα που θα θέλατε να δώσετε σαν αθλήτρια;

Αν δεν έχετε ασχοληθεί με τον αθλητισμό να το κάνετε γιατί έχει παρά πολλά θετικά. Ως εθνική ομάδα θα θέλαμε να πούμε ότι επειδή η Ελλάδα έχει κάποια προβλήματα και κυρίως στον αθλητισμό, υπάρχουν κάποια άτομα όπως εμείς που προσπαθούν να την φέρουν πιο μπροστά.

ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΠΟΝΟΥΣ: Πόσο ύψος έχετε;

1,82(αίσθημα στεναχώριας μας κατέβαλε αφού για να τις κοιτάξουμε στα μάτια χρειαζόμασταν σκαμπό)

Η συνέντευξη έκλεισε λέγοντάς μας με μια φωνή κάτι που λένε πριν από κάποιον αγώνα:

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ,
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΑΣ
ΚΑΝΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ!!!**

Διαγωνισμός Χορού!

Ελευθερία Δακτυλίδη

Σε προηγούμενο άρθρο μου έχω αναφερθεί στον χορό και στον τρόπο ζωής που απαιτείται. Είναι γνωστό ότι όλοι θέλουμε οι κόποι και οι προσπάθειες μας να πιάνουν τόπο. Μετά από καιρό προετοιμασιών τόσο στο μπαλέτο όσο και στον σύγχρονο χορό ήρθε η στιγμή που θα μπορούσαμε να δείξουμε τη δουλειά μας. Δεν εννόω τους γονείς μας που όλοι ξέρουμε ότι ό,τι και να κάνουμε θα τους αρέσει, γιατί είμαστε εμείς, αλλά σε ανθρώπους που ξέρουν κάτι παραπάνω από εσένα και την ομάδα σου. Ήταν η τέλεια στιγμή για ένα διαγωνισμό χορού. Μετά από λίγη αναζήτηση αποφασίσαμε (όχι εμείς, η κυρία μας) ότι

το Σαββατοκύριακο 16-17-18 Μαρτίου θα παίρναμε μέρος στον 3ο εθνικό διαγωνισμό χορού όπου θα παρευρίσκονταν σχολές από όλη την Ελλάδα, όπως και κριτές αναγνωρισμένοι στο είδος τους.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Την Παρασκευή 16 Μαρτίου ξεκίνησε το ταξίδι που είχε ως στόχο την εμπειρία κι αν ήταν δυνατόν την επικύρωση των κόπων μας με έναν έπαινο ή μια θέση στο βάθρο.

Η ομάδα του "σύγχρονου" που κατέβηκε στο διαγωνισμό ήταν:

Δακτυλίδη Κατερίνα, Δακτυλίδη Ελευθερία, Αναστασία Δρόσου, Άννα Δήμα, Φαμπιάννα Σούμπαση, Βίκυ Αράπη, Ιωάννα Αλεξανδράκη

Η συμμετοχή μας στο διαγωνισμό ολοκληρώθηκε με το σόλο στο μπαλέτο από την Ιλιόνη Θεοδωροπούλου.

Την Παρασκευή το απόγευμα ήταν η πρώτη μας επαφή με τον Πολυχώρο « Άννα&

Μαρία Καλουτά» όπου προσπαθήσαμε να εγκλιματιστούμε με τον χώρο και να πάρουμε μια ιδέα από τους συναγωνιστές μας. Είδαμε πολλές ωραίες παρουσίες και καταξιωμένους χορευτές. Το Σάββατο το πρωί είχαμε ξανά ραντεβού εκεί, αφού παρακολουθήσαμε το σεμινάριο σύγχρονου χορού με την καθηγήτρια Graham της επαγγελματικής σχολής χορού «Αλέξανδρος Χατζάρας». Όλα ήταν έτοιμα να ξεκινήσουμε. Η μαθήτριά του σχολείου μας Ιλιόνη εντυπωσιάσε με τη variation της από το μεγάλο έργο του κλασικού μπαλέτου Esmeralda και απέσπασε ένα πολύ θερμό χειροκρότημα που της έδινε πολλές ελπίδες για τον τελικό.

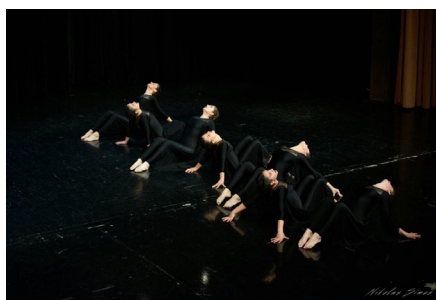
Εμείς είχαμε επιλέξει να χορέψουμε μια χορογραφία με πιο δυναμικό χαρακτήρα η οποία συνοδευόταν με ένα έντονο κομμάτι το "sail".

Αφού τελείωσαν τα προκριματικά περιμέναμε με αγωνία τα αποτελέσματα που θα μας έδιναν το εισιτήριο για τον μεγάλο τελικό.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη φωνή των κοριτσιών όταν με πήραν τηλέφωνο να μου πουν ότι περάσαμε. Ο ενθουσιασμός που μας είχε καταλάβει ήταν άμετρος.

Ξέραμε ότι την Κυριακή έπρεπε να τα δώσουμε όλα. Και αυτό έγινε η ώρα 10:00 ήμασταν ξανά στο γνωστό μέρος, το θέατρο και ετοιμαζόμασταν για την πρόβα τελικού. Πάντα δίπλα μας οι δασκάλες μας κα Ελισάβετ Τσιλιοπούλου και κα Ραφαέλα Γιακαλή.

Η μεγάλη στιγμή έφτασε... Βγήκαμε στη σκηνή δίνοντας τον καλύτερό μας εαυτό. Το ίδιο και η μικρή της παρέας (Ιλιόνη). Όλες καταφέραμε να αποσπάσουμε πολύ θετικά

σχόλια και καλές βαθμολογίες.

Η Ιλιόνη ανέβηκε στο βάθρο με την Τρίτη θέση στα χέρια της ενώ εμείς αρκεστήκαμε στην Τέταρτη θέση με έπαινο. Θεωρώ ότι για πρώτη μας φορά τα πήγαμε παρά πολύ καλά και θέλοντας να δώσω ένα δείγμα αισιοδοξίας στις forever dance partners αλλά και σε όλο τον κόσμο θα κλείσω αυτό το άρθρο λέγοντας ότι ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ!!

Μία μέρα στην ζωή ενός μαθητή

Ιουστίνα Γκούντα

Γνωρίζοντας όλοι ότι το να είναι κάποιος μαθητής είναι η πιο δύσκολη δουλειά, θα σας περιγράψω πώς περνάει μία μέρα του, καθώς είμαι κι εγώ μαθήτριά.

Οι μαθητές αρχίζουν τη μέρα τους ξυπνώντας συνήθως στις 7:00 το πρωί. Οι πιο πολλοί όμως, δυσκολεύονται να ξυπνήσουν τόσο νωρίς, με αποτέλεσμα να ξεκινάει άσχημα η μέρα τους. Στην συνέχεια πλένουν το πρόσωπο τους και τα δόντια τους και κάποιοι κάνουν ντους για να φρεσκαριστούν. Αφού τελειώσουν, πλησιάζουν την κουζίνα για να προετοιμάσουν το πρωινό τους και το κολατσιό τους, για αργότερα στο σχολείο. Ντύνονται και χενίζονται και παίρνουν την τσάντα τους - την οποία είχαν προετοιμάσει το βράδυ - και πηγαίνουν στο σχολείο.

Όταν φτάνουν στο σχολείο, πηγαίνουν στην τάξη τους και συζητάνε και λένε τα νέα τους ή παίζουν μέχρι να χτυπήσει το κουδούνι για να μπει μέσα ο καθηγητής/-τρια και να αρχίσει το μάθημα. Μετά ακολουθούν 7 ώρες μαθήματος, στις οποίες οι πιο πολλοί δεν προσέχουν και είναι αφηρημένοι. Ανάμεσα στα μαθήματα υπάρχουν 3 διαλείμματα που τα πιο πολλά παιδιά πηγαίνουν στα γήπεδα και παίζουν. Άλλοι κάθονται και συζητάνε. Όταν η ώρα πάει 2:00 ακολουθεί η ενισχυτική, η οποία είναι προαιρετική. Η ενισχυτική τελειώνει στις 4:00. Τα παιδιά μετά ετοιμάζουν τις τσάντες τους και φεύγουν από το σχολείο.

Οι μαθητές, λοιπόν, φτάνουν στα σπίτια τους εξαντλημένοι και κουρασμένοι. Βγάζουν τα ρούχα τους, πλένουν τα χέρια τους και πάνε να φάνε το μεσημεριανό τους. Αφού τελειώσουν το φαγητό, αρχίζει η ώρα του διαβάσματος. Περνώντας οι ώρες, τελειώνει και το διάβασμα και ανυπομονούν για να παίξουν και να ξεκουραστούν, μετά από μία τέτοια μέρα. Άλλα παιδιά όμως κάνουν μαθήματα ιδιαίτερα ή σε φροντιστήρια κι εξωσχολικές δραστηριότητες. Η μέρα τους τελειώνει με ξεκούραση, βλέποντας τηλεόραση ή παίζοντας, τρώνε το δείπνο τους και πηγαίνουν για ύπνο.

Γενικά, η ζωή ενός μαθητή είναι αρκετά δύσκολη και κουραστική. Όμως, ο μαθητής που προσπαθεί και είναι συνεπής, στο τέλος ανταμείβεται αντίστοιχα με αυτά που έκανε.

Στίβεν Χόκινγκ

<<Ο άνθρωπος που νίκησε τον χρόνο και κατέκτησε το σύμπαν>>

Ιάκωβος Κουτσούκος

Ο Στίβεν Χόκινγκ, το «πιο φωτεινό αστέρι» της σύγχρονης κοσμολογίας, όπως πολλοί τον χαρακτήριζαν, έφυγε από τη ζωή στις 14 Μαρτίου. Ο διαπρεπής Βρετανός θεωρητικός φυσικός, κοσμολόγος και συγγραφέας ήταν ένας ευφυής και χαρισματικός άνθρωπος που άφησε πίσω του τεράστια επιστημονική κληρονομιά. Ένα παγκόσμιο σύμβολο θέλησης για ζωή που συγκίνησε και ενέπνευσε πολλούς.

Μόλις στα 21 του χρόνια κι ενώ σπούδαζε στο Πανεπιστήμιο διαγνώστηκε με τη νόσο του κινητικού νευρώνα που τον καθήλωσε σε αναπηρικό καροτσάκι. Αν και οι γιατροί του έδωσαν 2 χρόνια ζωής, εκείνος τους διέψευσε καταφέροντας να ζήσει μέχρι τα 76, να κάνει δύο γάμους και να αποκτήσει τρία παιδιά. Τα τελευταία χρόνια η κατάσταση της υγείας του ήταν πολύ άσχημη. Επικοινωνούσε μόνο μέσω συσκευής παραγωγής ομιλίας. Ο Χόκινγκ αποτέλεσε υπόδειγμα υπομονής και επιμονής. Εξάλλου, πίστευε ότι «όσο δύσκολη κι αν φαίνεται η ζωή, πάντα υπάρχει κάτι το οποίο μπορείς να κάνεις και να πετύχεις. Το μόνο που μετρά είναι να μην τα παρατάς».

Ο Χόκινγκ όχι μόνο δεν τα παράτησε ποτέ αλλά και διέπρεψε. Λάτρευε την επιστήμη του. Παρέμεινε για 30 χρόνια καθηγητής Μαθηματικών στο Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ στην πιο διάσημη πανεπιστημιακή έδρα της Βρετανίας -αν όχι όλου του κόσμου- που κάποτε κατείχε ο Ισαάκ Νεύτων. Ήταν Διευθυντής Ερευνών στο κέντρο Θεωρητικής Κοσμολογίας στο Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ. Ο στόχος του ήταν απλός. «Η πλήρης κατανόηση του σύμπαντος, γιατί είναι όπως είναι και γιατί τελικά υπάρχει». Έγινε παγκοσμίως γνωστός για τις επιστημονικές μελέτες του επάνω σε θεωρήματα βαρυτικής μοναδικότητας στα πλαίσια της γενικής σχετικότητας, όπως και για την θεωρητική πρόβλεψη ότι οι «μαύρες τρύπες» εκπέμπουν ακτινοβολία που

συχνά καλείται ακτινοβολία Χόκινγκ.

Ως συγγραφέας έγραψε πολλά επιστημονικά βιβλία κεντρίζοντας το ενδιαφέρον των αναγνωστών με τις απόψεις του. «Είμαστε απλώς ένα εξελιγμένο είδος μαιμούδων σε έναν ασήμαντο πλανήτη ενός πολύ μέτριου αστέρα. Αλλά μπορούμε να αντιληφθούμε το Σύμπαν. Αυτό μας κάνει ιδιαίτερα σημαντικούς». Είχε δηλώσει ότι είναι σχεδόν αδύνατο στο απέραντο σύμπαν να μην υπάρχουν ίχνη ζωής και σε άλλους πλανήτες. Πίστευε στην εξωγήινη απειλή για το ανθρώπινο είδος και θεωρούσε ως μόνη λύση επιβίωσης τον αποικισμό σε άλλον πλανήτη. Το βιβλίο του «Το Χρονικό του Χρόνου» (1988) στο οποίο εξηγεί με απλό τρόπο τις αρχές της κοσμολογίας πούλησε εκατομμύρια αντίτυπα.

Ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο δίνοντας διαλέξεις σε κατάμεστες αίθουσες. Μάλιστα το 1998 είχαν την τύχη οι Έλληνες φοιτητές να παρακολουθήσουν τις διαλέξεις που έδωσε στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου στη Σάμο και στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης. Ο Χόκινγκ δεν μάγεψε μόνο τους Έλληνες ακροατές αλλά μαγεύτηκε κι εκείνος από τις ομορφιές της χώρας μας τόσο που είπε: «Μα εδώ είναι επίγειος παράδεισος».

Η ζωή του Χόκινγκ ήταν τόσο ενδιαφέρουσα και αξιοθαύμαστη για το πόση δύναμη και ευφυΐα μπορεί να κρύβει ένα «ανήμπορο» σώμα, που μεταφέρθηκε στη μεγάλη οθόνη. Το 2014 προβλήθηκε η κινηματογραφική ταινία για τη ζωή του «Η θεωρία των Πάντων». (Την ταινία μάλιστα είχαν πρόσφατα την ευκαιρία να παρακολουθήσουν με μεγάλο ενδιαφέρον, οι μαθητές του σχολείου μας). Τον Χόκινγκ υποδύθηκε στην ταινία ο Έντι Ρεντμείν ο οποίος κέρδισε για την ερμηνεία του Όσκαρ Α΄ ανδρικού ρόλου. Ο ίδιος χάρηκε με την ταινία και δήλωσε για τον Ρεντμείν: «Μερικές φορές νόμιζα ότι ήμουν εγώ».

Ο Χόκινγκ στη διάρκεια της καριέρας του κέρδισε πολλά βραβεία και διακρίσεις. Ο φυσικός Μίτσιο Κάκου δήλωσε στους «Τάιμς της Ν.Υόρκης»: Από την εποχή του Άλμπερτ Άινσταϊν είχε να υπάρξει ένας επιστήμονας που να έλξει τόσο πολύ τη φαντασία του κοινού και να γίνει αγαπητός σε δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο».

Η επιστημονική κοινότητα είναι σίγουρα φτωχότερη λόγω της απώλειάς του αλλά και πλουσιότερη από την τεράστια κληρονομιά που άφησε πίσω του. Ο χαρισματικός αυτός άνθρωπος πάντα θα αποτελεί σύμβολο δύναμης και θα εμπνέει πολλούς ανθρώπους σε όλο τον κόσμο που αντιμετωπίζουν ίσως παρόμοια προβλήματα υγείας αφού απέδειξε πως μέσα στην ψυχή του ανθρώπου μπορεί να κρύβεται τόσο τεράστια δύναμη και θέληση για ζωή. Αρκεί να έχεις δίπλα σου ανθρώπους που αγαπās και σε αγαπούν πραγματικά. Άλλωστε σύμφωνα με τον Χόκινγκ «Το Σύμπαν δε θα άξιζε πολλά αν δεν ήταν το σπίτι των ανθρώπων που αγαπās».

the ENVIRONMENT REPORT

Γωγώ Λαζάρου

Υπάρχουν καλά και κακά νέα.... Τα καλά νέα είναι ότι τα δέντρα είναι πολύ περισσότερα -σχεδόν οκταπλάσια- από όσα υπολόγιζαν έως τώρα οι επιστήμονες, καθώς η προηγούμενη εκτίμηση πριν από μια δεκαετία ήταν το πολύ 400 δισεκατομμύρια δέντρα.

Τα κακά νέα είναι ότι έχουν μείνει τα μισά δέντρα στη Γη. Σήμερα περίπου 15 δισεκατομμύρια δέντρα κόβονται ή καίγονται κάθε χρόνο και από αυτά μόνο τα πέντε δισεκατομμύρια επαναφυτεύονται ή ξαναφυτρώνουν μόνα τους. Έτσι, κάθε χρόνο εκτιμάται ότι υπάρχει καθαρή απώλεια 10.000.000.000 δέντρων.

CINE Pelican

“21”

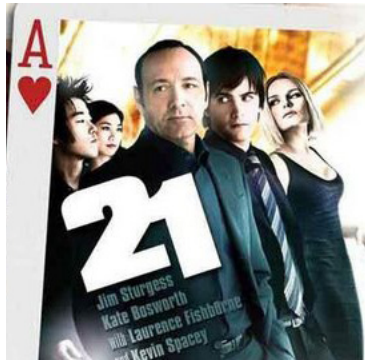
Ορέστης
Νταφούλης

Η ταινία αυτή σκηνοθετήθηκε από τον Ρόμπερτ Λούκετικ και οι σεναριογράφοι ήταν οι Πίτερ Στέινφελντ, Άλλαν Λόεμπ και Μπεν Μέζριτς. Οι βασικοί ηθοποιοί της ταινίας ήταν ο Τζιμ Στούργκες στον ρόλο του Μπεν, ο Κέβιν Σπέισι στον ρόλο του καθηγητή, ο οποίος ονομάζεται Μίκη Ρόζα και η Καίτη Μπόσογορθ στον ρόλο της Τζιλ.

Η ταινία, μας αφηγείται την ιστορία ενός νεαρού αγοριού 21 χρονών που είναι ιδιοφυΐα, το οποίο ήθελε να σπουδάσει ιατρική στο Harvard αλλά δυστυχώς η οικογένειά του δεν είχε τα χρήματα. Ο Μπεν προσπαθούσε να πάρει την υποτροφία για να σπουδάσει δωρεάν. Ο διευθυντής του είπε πως για να καταφέρει να πάρει την υποτροφία θα πρέπει να του πει μία πραγματική αλλά και απίστευτη ιστορία, όπου θα κατάφερνε να πεταχτεί από το βιβλίο και να είναι αυτός που θα ξεχωρίσει

ώστε να πάρει την υποτροφία. Βέβαια υπήρχαν χιλιάδες παιδιά που προσπαθούσαν για αυτή την υποτροφία. Ο Μπεν, προσπαθούσε να βρει έναν τρόπο και να μαζέψει τα χρήματα που χρειαζόταν. Μαζί με τον καθηγητή του

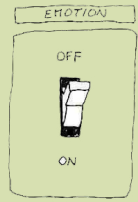

και ακόμη τέσσερα παιδιά, πήγαιναν κάθε Σαββατοκύριακο στο Las Vegas όπου έπαιζαν στο καζίνο και κέρδιζαν πολλά χρήματα. Έπαιζαν μπλακ τζακ μετρώντας φύλλα. Στην αρχή ο Μπεν δεν δέχτηκε, αλλά αργότερα μπήκε κι αυτός στην ομάδα. Καθώς έπαιζε, από τις κάμερες, κατάλαβαν ότι μετράει φύλλα και τον έπιασαν. Για να τον αφήσουν ελεύθερο, ζήτησαν να δουν τον καθηγητή του. Ο Μπεν συμφώνησε. Έβγαλε μόνος του πάρα πολλά χρήματα αλλά δυστυχώς τον έκλεψαν. Συνέχισε να παίζει και ξανακέρδισε πάρα πολλά και για δεύτερη φορά τον ξαναέκλεψαν. Πήγε για μία τελευταία φορά στο καζίνο με τον καθηγητή γιατί είχε συμφωνήσει να τον φέρει. Πήγαν με τον καθηγητή του μεταμφιεσμένοι ώστε να βγάλουν πολλά λεφτά. Από τις κάμερες κατάλαβαν πως ο Μπεν έφερε τον καθηγητή. Τους κυνήγησαν και στην διαδρομή ο καθηγητής ζήτησε τις μάρκες και ο Μπεν του έδωσε σοκολατάκια. Τότε μπήκε σε ένα αυτοκίνητο και ζήτησε να πάει στο αεροδρόμιο αλλά είδε ότι μέσα ήταν αυτοί που τον κυνηγούσαν...

Ο Μπεν τα διηγήθηκε όλα αυτά στον διευθυντή του, και ο διευθυντής έμεινε άναυδος. Από ό,τι φαίνεται ο Μπεν κατάφερε να κερδίσει την υποτροφία!!!

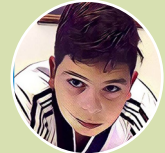
“Να κρατάς ημερολόγιο με τις ομορφιές της ζωής. Κάθε μέρα έχει τουλάχιστον 100. Να τις γράφεις όλες.”

(Στέφανος Ξενάκης)

Κάθε μέρα, κάθε λεπτό, κάθε στιγμή που περνά έχει κάτι όμορφο και άλλες φορές κάτι λυπητερό. Αυτές οι στιγμές πρέπει να μένουν αξέχαστες στο κεφάλι σου και πρέπει να τις χτίζεις καλά, σαν να είναι ένα σπίτι που μόλις φτιάχτηκε και δεν πρόκειται ποτέ να πέσει. Να κάνεις στο κεφάλι σου μια πόλη από κάθε σου στιγμή. Κάθε στιγμή και ένα σπίτι γερό.

Δημήτρης Διαμάντης

**ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΠΑΙΔΕΙΑ**
ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΥΚΟΝΟΥ

18 Μαΐου
Open Day

Don't miss it!

